

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2012 kovas Nr.35

Danguolė Grabauskienė

Tradicijos tęsiamos

Kovo 11 - oji Tauragnuose jau daug metų ypatinga diena. Šią dieną mes, ne tik kaip visoje Lietuvoje, pažymime Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną, bet ir susirenkame prisiminti mūsų kraštietės daktarės Eugenijos Šimkūnaitės. O šiais metais pažymėti šių datų susirinkome kovo 10 dieną, kuri nuo seno žinoma kaip 40 paukščių diena. Manoma, kad apytikriai tiek paukščių rūšių pavasarį sugrįžta į gimtinę. Nuo senovės šią dieną buvo švenčiamas paukščių parskridimas. Ruošdamiesi paminėti E. Šimkūnaitės gimtadienį, mes vėl ir vėl vartėme jos knygų lapus ir pasirinkome jos sodrų liaudišką žodį apie paukščius.

Smagu, kad ne tik savi paukščiai suskrido, bet sulaukėme ir svečių iš toliau. Kaip visada, atvyko E.Šimkūnaitės labdaros ir paramos fondo prezidentas prof. Romas Pakalnis kartu su Lense Jankeliūniene ir botanikos mokslų doc. dr. Živile Lazdauskaite. Atvyko ir Utenos kraštotyros muziejaus direktorė Lilija Jovarienė, kultūros skyriaus vyr. specialistė Zita Mackevičienė, Kraštonos pagrindinės mokyklos direktorius

Rolandas Gruodinskas, gydytoja Marytė Savickienė. Dalyvavo Tauragnų krašto garbės piliečiai Algimantas Bartkevičius ir Jonas Belopetravičius.

Paukščiai puikavosi ir scenoje. Kilo jie iš darželinukų ir pradinukų rankų, dainuojant dainelę apie vyturėlius, nutūpė ir ant moterų delnų, dainuojant Justino Marcinkevičiaus „Laisvę“. Po oficialiosios dalies į sceną „suskrido“ per 20 paukščių, apsirengusių tautiniais rūbais (gaila, neturime savų, teko skolintis). Žiūrovai matė kompoziciją „Ką lemia paukščiai“. Jie klausėsi ištraukų iš E.Šimkūnaitės knygos „Gyvenimo paslaptys ir lemtys“, horoskopų pagal paukščius, skambėjo paukščių garsų pamėgdžiojimai, liaudies dainos. Kalbėjo svečiai, jiems buvo įteikti lauknešeliai (duona, lašiniai ir svogūnai), kad pavasariui atėjus gerai pasistiprintų, kad darbus gerai nudirbtų ir savo giesmelėmis visus linksmintų. Pabaigoje visi dainavo bendrą dainą (sukūrė Ligita Balčiūnienė).

Svečiai lankėsi E.Šimkūnaitės edukacinėje klasėje, žiūrėjo filmuką apie mūsų kraštietę, ragavo šiupinio, kurį lauke išvirė Jolanta Gurkšnienė, jai talkino Nijolė Peleckienė, gėrė žolelių arbatą.

O mes, kurie kūrėme šią šventę, džiaugėmės, nes išgirdome daug gražių atsiliepimų iš mūsų

Renginio akimirkos

Kalba Rolandas Gruodinskas

svečių ir buvome pakviesti su programa apsilankyti Vilniuje. Tariu ačiū visiems, kurie padėjo įgyvendinti scenarijų, kurie pagelbėjo pasiūlymais, patarimais. Tai nebuvo taip lengva, kaip galbūt atrodo žiūrint. Teko perversti daug knygos puslapių, atrinkti medžiagą, ieškoti internete tinkamų dainų, smulkiosios tautosakos pavyzdžių ir kt. Sceną apipavidalino Loreta Juškėnienė, jai talkino Janė Šinkūnienė. Vaikus deklamuoti mokė Aldona Budreikienė ir Aldona Tartilienė, dainų – Vilma Valienė. Ypač ačiū toms moterims ir vyrams, kurie aukojo savo laisvalaikį, kurie ateidavo ar atvažiuodavo į repeticijas ne savo darbo metu, kuriems reikėtų žemai nusilenkti, nes ant jų pečių dar laikosi mūsų miestelyje kultūrinis gyvenimas. Teisingas posakis – vienas lauke ne karys. Tą parodė ir mūsų renginys. Smagu, kad mokame dirbti kartu, tada ir rezultatas yra.

Susirinkusieji taip pat galėjo apžiūrėti puikius Tauragnų krašto žmonių rankų darbus. Parodoje matėme Stasės Aleknienės, Danutės Bartkevičienės, Antano Budvyčio, Ritos Butavičienės, Genovaitės Dindienės, Jolantos Gurkšnienės, Elenos Juodienės ir Janės Šinkūnienės darbus, dalį kurių bus galima pamatyti ir tradicinėje rajoninėje liaudies meno darbų parodoje Utenos kraštotyros muziejuje. Parodą rengė Jūratė Šinkūnienė.

Ačiū pagrindiniam mūsų šventės rėmėjui – tauragniškiui Vigandui Jučiui. Ir visiems tauragniškiams, kurie prisidėjo prie šventės sukūrimo, visiems, kurie atėjo pabūti kartu. Tikimės, kad įkurta edukacinė klasė greitai pradės savo veiklą ir jau netru-

kus galėsime lankyti edukacinėse pamokose, o kitais metais per Eugenijos Šimkūnaitės gimtadienį būsime pakviesti į tradicinį, bet, aišku, jau kitokį renginį.

Kalba Romas Pakalnis

Ištraukos iš svečių pasisakymų

Romas Pakalnis. Kuo labiausiai apsidžiaugiau? Apsidžiaugiau šitaip gražiai paukštelius apsirengusius pamatęs. Ačiū dievui, kad yra tokie susibūrimai. Labai džiaugiuosi – čia tikras gyvenimas, ne televizorių, ne toj dėželėj, kur tik viena gera savybė yra, pamygai mygtuką ir nebėra nieko. Visiem paukšteliam linkiu sveikatos, gerų darbų.

Rolandas Gruodinskas. Džiaugiuosi, kad atsinaujino Eugenijos Šimkūnaitės muziejaus veikla. Šitam muziejui ir noriu įteikti šitą krepšį, bet ne kaip eksponatą, o kaip darbo įrankį. Noriu, kad muziejus tęstų pradėtą darbą ir į tą veiklą įtrauktų ir mūsų mokyklos vaikus. Linkiu, kad rudenio krepšys būtų pilnas.

Marytė Savickienė. Laukiu aš visada Kovo 11 - osios

ir Živilė Lazdauskaitė

kaip šventės, laukiu susitikimų su jumis. Jau daugelį metų kovo 11-ąją aš būnu čia, prisiglaudžiu kartu prie Šimkūnaitės atminimo, pamatau mielus jūsų veidus, pasidžiaugiu Lietuva ir kad taip gražiai jūs mokat švęsti.

Lilija Jovarienė. Aš tai noriu padėkoti už šventę, kurią švenčiam kartu. Šiandien būdama čia, nuo Užpalių Tauragnuos, pajutau labai didelį bendruomeniškumo jausmą. Mes turim Šventąją, jūs turit Tauragną, mes – Krokulę, jūs - Moką, mes Florijoną, jūs irgi neatsiliekat. Kad ne benamiai mes esam, savo tėvynę turim ir kad mylim ją savo darbais, kad jums ne tas pats, kaip minimas Šimkūnaitės vardas.

Živilė Lazdauskaitė. Likau paskutinis dievo paukštelis. O baigsiu trumpai: kaip gerai, kad mes dar turim tėviškę, tai mūsų turtas. Mes turim savo kraštą, savo tarmę, turim savo namus. Ir ačiū jums už šitą darbą.

**Dar kelios dienos prieš renginį
Bronė Juknevičienė kalbėjosi su
Utenos kraštotyros muziejaus
direktore Lilija Jovariene.
Spausdiname interviu.**

„Viskas prasideda nuo svajonių. Svajoju, kad Tauragnų krašto muziejų aplankyti kuo daugiau žmonių. Muziejus Tauragnuose yra, bet jis nėra patrauklus. Viena iš tokių svajonių – Tauragnuose įkurti edukacinę klasę, kuri kada nors gal taps edukaciniu centru.

Kas paskatino svajoti? Pagrindas tam yra – Eugenija Šimkūnaitė, viena garsiausių Tauragnų krašto žmonių, jos vardas turėtų traukti visus, besidominčius liaudies medicina, taip pat ir gamtos ir istorijos paminklais, kuriais turtingos Tauragnų apylinkės. O paskui – ir kiti žmonės, gyvenę šiame krašte ir jį garsinę.

Tauragnų krašto bendruomenė ir seniūnas pritarė edukacinės klasės įkūrimui. Dėkoju už išlaikytą visuomeninį muziejų, daiktus, kurie dabar perduoti Utenos kraštotyros muziejui. Eugenijos Šimkūnaitės daiktai liks edukacinėje klasėje. Jų nėra daug, jie tik sukurs aplinką, o svarbiausia bus veikla. Parengiamieji darbai jau atlikti. Ačiū tauragniškiui Valdui Juškėnui, kuris labai gražiai suremontavo patalpą, dailininkei Vidai Navikienei (ji irgi beveik tauragniškė) – jos pagalba buvo labai reikalinga ir svarbi, kad visi

Eugenijos Šimkūnaitės daiktai rastų savo vietą edukacinėje klasėje. Tikiuosi, kad pirmosios pamokos edukacinėje klasėje prasidės gegužės mėnesį. Manau ir tikiu, kad gražiai bendradarbiausime su bendruomene, seniūnija, pradine mokykla. Jų paramos reikės įvykdyti mūsų sumanymams.

Kokia turėtų būti veikla edukacinėje klasėje, galvojame ir kūrime kartu su muziejuje dirbančia Bronė Juknevičiene, idėjų pasiūlė ir VDU studentė Kristina Tartilaitė, sausio mėn. atlikusi Utenos kraštotyros muziejuje praktiką. Jei tai edukacinė klasė, joje turėtų vykti pamokos. O jos galėtų būti tokios: „Tauragnų krašto praeitis E. Šimkūnaitės rašytiniame palikime“, „Paslaptingoji gamtos galia pagal E. Šimkūnaitę“, „Horoskopų magija iš Žiniuonės palikimo“. Inovatyvios programos būtų vykdomos 1-12 klasių mokiniams integruojant gamtos, istorijos, literatūros, astronomijos, dailės, darbų dalykus. Jos vyktų netradicinėje aplinkoje, būtų vedamos netradiciniais būdais ir metodais. Galvojame, kad būtų galima paruošti gidus, kurie vestų pažintines ekskursijas, gebėtų pritraukti turistus, supažindintų su pažintiniu E. Šimkūnaitės taku. Dabar yra įdomių lektorių, kurie veda netradicinius seminarus (tokie jau vyko Utenos kraštotyros muziejuje ir net vasarą nepristigo klausytojų). Tauragniškiams tokie užsiėmimai būtų naudingi, net jei seminarų klausytojai ir netaptų gidais. Dar galvojame, kad siekiant atkurti pažintinį E. Šimkūnaitės taką ir sukurti patrauklią aplinkos infrastruktūrą reikėtų įrengti „Indrajas - Saulas duktes dvaru“ (kalnelį su lauko klase), atkurti aukštaitišką kaimo gėlių darželį (pagal E. Šimkūnaitę), rekonstruoti poilsiavietę E. Šimkūnaitės miške, prižiūrėti E. Šimkūnaitės kapą. Gera būtų Tauragnuose suorganizuoti stovyklą – laboratoriją „Žolelių akademija“, kurios metu stovyklautojai klausytų pačių įdomiausių paskaitų ir atliktų praktines užduotis: mokytųsi atpažinti, rinkti, džiovinti vaistinguosius augalus. Sukaupę jų kolekcijas edukacinėms pamokoms. O jaučioje A. ir M. Miškinių literatūrinėje – etnografinėje sodyboje Juknėnų k. galėtų vykti Utenos miesto ir rajono pagrindinių mokyklų žiemos skaitymai „Eugenija Šimkūnaitė šiandien“ (pavadinimas gali būti ir kitoks).

Kovo 10 d. bus gera proga susėsti prie „apskrito stalo“ jau įrengtoje edukacinėje klasėje ir aptarti būsimus darbus. Ne viskas daroma už pinigus, yra dar ir savanorystė. Gal atsiras žmonių, kuriuos „užkabins“ mūsų idėjos. Birželio 14 – liepos 3 d. Tauragnuose dirbs keturi savanoriai iš Anglijos (pagal Senjorų savanorystės programą iš tarptautinio Grundtvig projekto, kuriame dalyvauja Utenos švietimo centras).

Lelūnuose yra Vytautas Valiušis, Juknėnai garsūs Antano ir Motiejaus Miškinių literatūrinė – etnografinė sodyba, Tauragnai – savo žmonėmis, kurie dirba kartu ir daug padaro, kad Tauragnuose būtų įdomu gyventi.

Svajonės išsipildo, jei labai nori, kad taip būtų“.

Valda Žebelenė

Ar iškėlei vėliavą?

„Ar iškelsi vėliavą?“ – toks buvo mūsų laikraščio „Po Tauragnų dangum“ vasario mėnesio vedamasis straipsnelis. Paskaičiau, susimąščiau ir nutariau patikrinti, ar jis pasiekė mūsų skaitytojus.

Aušo šaltas, saulėtas vasario 16-osios rytas. Danguje – nė debesėlio. Žėri sniegas. Iš kaminų į dangų kyla dūmai. Gatvėje nėra žmonių. Visi tvarkosi namuose ir džiaugiasi laisva diena. Išėjau pasivaikščioti ir pasižiūrėti, ar iškėlė mano kaimynai Lietuvos valstybinę vėliavą. Juk šiandien šventė, kada privaloma visoms įstaigoms ir **gyventojams** kelti vėliavas. Per metus tik 3 kartus: **vasario 16-ąją, kovo 11-ąją ir liepos 6-ąją**. Kadangi buvo šaltoka, ėjau tik Lauko, Smėlio, Pušų ir galiuką Ateities gatvės. Rezultatai nuliūdino. Lauko gatvėje yra 15 namų. Keturi šiuo metu tušti. Taigi 11 gyvenamųjų namų ir tik prie keturių plevėsuoja vėliavos. Smėlio gatvėje 10 namų. Du iš jų – negyvenami. Iškelta tik viena vėliava. Dar blogiau Pušų gatvėje: 8 namai (du negyvenami) tą dieną nepasipuošė vėliavomis. Ateities gatvės pabaigoje yra 14 namų. Keturi iš jų dabar tušti. Vėliavos plevėsavo tik prie trijų namų. Gyventojai turėtų imti pavyzdį iš Ateities gatvės (“žydų ūlyčėlės”) senbuvų. Jie visada iškelia vėliavas. Taigi kas atsitiko? Kodėl žmonės tapo tokie abejingi Lietuvai, jos istorijai? Anksčiau, kai pakalbėdavom su tauragnišiais, daugelis padejuodavo, kad vėliavos labai brangios. Seniūnas pasistengė, sudarė sutartį su firma, kuri pigiai pasiuvė vėliavas. Visi galėjom įsigyti už 20 litų, tačiau iškeltų vėliavų nepadaugėjo. Kas dabar kaltas? Gal kotų neturi, o gal vėliavų laikiklių nėra pritvirtintų prie namų? Kiek pastebėjau, beveik prie visų namų yra laikikliai. Gera prisimenu, kaip sovietiniais metais plevėsudavo vėliavos. Kodėl tada kėlė, o dabar – ne?

Reikėtų kažką daryti, kad taip nebūtų. Gal bausti už vėliavos neiškėlimą? Bet ar bausmės padės, jei nesam sąmoningi? O gal naujai išrinkti seniūnaičiai ar policininkas pabendrautų su gyventojais ir primintų, kad per šventes visi privalom iškelti vėliavas.

P.S. Tomis pačiomis gatvelėmis perėjau ir kovo 11 d. Rezultatai tie patys: Lauko gatvėje plevėsavo tos pačios keturios vėliavos, Smėlio gatvėje – vietoj vienos vėliavos atsirado ir antra, o Pušų gatvėje vėliavų visai nebuvo. O juk čia gyvena nemažai išsilavinusių žmonių...

Vasario 15 d. Tauragnų kultūros centre vyko renginys, skirtas Lietuvos Valstybės atkūrimo dienai. Šventės proga visus pasveikino seniūnas Alvydas Danauskas. Koncertavo Užpalių kultūros centro kanklininkų ansamblis „Pasagėlė“.

Tą pačią dieną Utenos muzikos mokyklos salėje vykusio šventinio minėjimo metu žemiečiui aktoriui Algirdui Grašiui už kūrybą, Utenos krašto garsinimą, lietuvių kultūros, Rytų aukštaičių tarmės puoselėjimą ir propagavimą buvo suteiktas Utenos krašto Garbės piliečio vardas.

Algirdą Grašį sveikina seniūnas ir bendruomenės pirmininkė

KOVO MĖNESIO JUBILIEJAI SVEIKINAME!

*Nebūna tamsos amžinos
Ir todėl visada tikėk,
Kad net skausmo gelmėj
Yra atviri langai,
Apšviesti langai.
Ir yra svajonė gyva,
Ir įvykdomas noras,
Ir pasotintas alkis,
Ir yra kili širdis,
Ir ranka ištiesta,
Ir akys atmerkotos,
Ir kitiems atiduotas
gyvenimas.*

Polis Eliuaras

50 – metų švenčia
tauragniškis **Antanas
Budvytis, Laima
Jauniškienė** iš Tauragnų
kaimo ir **Kęstutis Valiulis** iš
Klykių;

60 metų sukanka **Jonui
Musteikiui** iš Sėlės kaimo ir
Sauliui Sušinskui iš Balčių;

75 - **Janinai Jučienei** iš
Vilkablauzdės ir tauragniškei
Anei Aldonai Palskienei;

80 metų jubiliejų švenčia
**Angelina Kazimiera
Babrauskienė** ir **Juozas
Rukšėnas** iš Tauragnų;

85 - **Povilas Gasiūnas** iš
Gaidžių kaimo;

90 metų sulaukė
Eleonora Petravičienė iš
Inkartų.

KVIEČIAME

Balandžio 4 d. (trečiadienį)
15 val. svečiuosis Žolinčių
akademijos pirmininkė
Danutė Kunčienė. Ji skaitys
paskaitą „Būti sveikam - būti
savimi“ ir pristatys savo
naują knygėlę „Slėpinys
sėkloj“. Bus galima
nusipirkti.

Šeimos veiklos namai baigė darbą

Aldona Kirkienė, Šeimos
veiklos namų vadovė

Vasario 24 dieną Tauragnų šeimos veiklos namuose vyko besibaigiančio projekto „Kelrodis“ veiklos aptarimas su kursų klausytojais. Keletas moterų pasidalino savo mintimis. Užrašė Danguolė Grabauskienė.

Kursų dalyvės paskutinę dieną su įteiktais pažymėjimais

Laima Jauniškienė. Kursus lankiau apie metus. Buvo labai įdomu bendrauti su žmonėmis, nedrąsu buvo tik iš pradžių. Paskaitas skaitė nepažįstami dėstytojai, patiko Skaidrės Petravičienės seminaras „Alkoholiui – ne!“ Žiūrėjome dokumentinę medžiagą, skirtą šiai temai. Piešėme plakatus.

Regina Rusakevičienė. Užsiėmimus lankiau nuo pat pradžių, buvo nedrąsu, nemokėjau bendrauti, buvau šiurkštesnė, grubesnė. Įsimintiniausi buvo Elonos Berniūnienės seminarai, labai patiko tie užsiėmimai, kai mokydavomės ką nors padaryti (dekupažas, mandalos, karpiniai). Visiems labai dėkinga už palaikymą, gerą, šiltą žodį.

Danutė Bajarūnienė. Patiko įvairūs testai, o iš dėstytojų tai Elonos Berniūnienės ir Aurelijos Lingienės seminarai. Buvo ir nevykusių užsiėmimų, neįdomių, bet ta dėstytoja tik kartą ir buvo atvažiavus.

Aušra Maciūnienė. Man sunku būdavo atvažiuoti į tuos mokymus, kurie vykdavo po pietų. Gyvenu už 12 kilometrų, nėra kuo atvažiuoti. Kai vykdavo iš ryto, tai atvažiuodavau su mokiniais mokykliniu autobusiuku, su jais ir grįždavau.

Virgina Šerėnienė. Esu dėkinga lektorei Aurelijai Lingienei, su kuria būdavo galima pasikalbėti įvairiomis temomis kaip su mama. Kada netenki darbo, koks lieka kaime užsiėmimas? Lieka tik stikliukas, o tai jau nesantaika šeimoj. Apie tai kalbėjom kursuose. Būtų gerai, kad seniūnijoje būtų psichologas, būna sunkių dienų, gerai, kad tada būtų su kuo pasikalbėt. Palankiusi kursus atsitiesiau, pamačiau, kad reikia būti drąsiai. Ačiū Aldonai, kuri mane ištempė iš namų.

Patiko įvairios užduotys, mes piešėm, iš laikraščių karpėm ir dėliojom įvairias mintis, mokėmės. Dabar jaučiuosi pastatyta ant kelio, man lengviau bendrauti su dukra, pritaikau įgytas žinias, išmokau nekreipt dėmesio į negerus žodžius, o anksčiau kokią negerą žodį išgirdusi labai jaudindavausi. Esu savo kely. Gaila, kad šiandien paskutinė diena. Viliuosi, kad atsiras dar koks nors, gal kitokio pobūdžio, projektas.

Besibaigiantis projektas privertė mane pažvelgti į praeitį ir prisiminti visą tą išdirbtą laikotarpį. Iš tiesų, turiu pripažinti, dirbti nebuvo lengva: tikslinė grupė – ypatinga, tai socialinės rizikos šeimos, daugiavaikės šeimos bei vienišos šeimos. Reikėjo sugebėti su jais bendrauti, prisikalbinti, kad lankytų kursus, motyvuoti ieškant darbo. Nelengva sakau todėl, kad šių šeimų žmonės dažniausiai yra atskirti nuo visuomenės, nebendraujantys, uždari. Daugelis gyvena tolimuose vienkiesiuose. Didelis nedarbas seniūnijoje, sunki ekonominė padėtis stumia žmones į neviltį, depresiją. Tokios šeimos dažnai turi socialinių problemų, savo nesėkmės skandina alkoholyje. Nuo to labiausiai nukenčia vaikai. Aš turėjau sugebėti prisibelsti į kiekvieno širdį. Šiandieną aš džiaugiuosi, kad pavyko ne tik prakalbinti, bet ir pasikviesti į mokymus, kurie tikrai buvo naudingi žmonėms ir davė gerų rezultatų.

Aukštą kvalifikaciją turintys puikūs dėstytojai ne tik mokė, aiškino kaip reikia gyventi, bet davė savęs pažinimo, pasitikėjimo, bendravimo pradmenis. Kai kurie tikslinės grupės nariai pirmiausiai lankė kursus dėl to, kad juos skatino mokama stipendija. Tačiau vėliau paaiškėjo, kad tie patys kursai klausyti pradėjo po antrą kartą ir visai buvo nesvarbu, kad negaus stipendijos. Jie pajuto, kad susirado draugų, atsirado kolektyvas, kuriame gali išsakyti, pasijusti pilnaverčiais žmonėmis, pabendrauti. Buvę tokie nedrąsūs, susikaustę, šiandien tikslinės grupės nariai jau yra visai neatpažįstami. Daugelis jų su savo atžalomis, pasipuošę

vis dažniau matomi bendruomenės renginiuose, dalyvauja sporto varžybose. Projekto metu buvo stengiamasi, kad šie žmonės susirastų darbą ir galėtų išlaikyti šeimas. Dalis jų jau dirba. Kitiems įsidarbinti trukdo tolimi atstumai, mažai apmokami darbai, nuvykimui ar parvykimui iš darbo nėra transporto. Bet tikiuosi, kad tą kibirkstėlę ieškoti darbo jau turi kiekvienas, kuris buvo klausytojas Šeimos veiklos namuose.

Projekto užbaigimo proga surengėme kursų klausytojų suėjamą. Jo metu seniūnas Alvydas Danauskas įteikė kursų baigimo pažymėjimus. Taip pat aktyviausieji gavo ir po kompaktinį diską su mokymų veiklos nuotraukomis. Susirinkusieji vaišinosi arbata, bendravo, dalijosi mintimis, įvertino mokymų svarbą ir nuogastavo, jog tokia veikla baigiasi ir nežinia, ar kada nors vėl teks dalyvauti panašioje veikloje. Džiaugiuosi aktyviausiomis kursų klausytojomis: Regina Rusakevičienė, Danutė Bajarūnienė, Virgina Šerėnienė, Nijolė Udraite. Jos gavo pakvietimą į projekto „Kelrodis“ baigiamąją konferenciją Anykščiuose. Ten buvo įteiktos direktorės Jolantos Rimkutės padėkos už aktyvų dalyvavimą. Taip pat dovanų gavome knygas apie projekto veiklą, kurias padovanosime kursų klausytojams. Konferencijoje dalyvavo ir seniūnas, ir „Moko“ teatro artistai, kurie parodė spektaklį „Tėvas ir sūnus“. Po spektaklio sulaukėme puikių atsiliepimų, įvertinimų iš konferencijos dalyvių bei pačios direktorės lūpų. Anot jos, „spektaklis atitiko projekto dvasį“.

Jau su nostalgija tenka rašyti, nes su projekto veikla nutrūksta ir mano darbas. Džiaugiuosi, jog gavau labai didelę patirtį dirbant su žmonėmis. Šis darbas padėjo pagrindus man tęsti mokslus socialinėje srityje. Baigdama norėčiau kursų klausytojams palinkėti nenuleisti rankų ir siekti užsibrėžtų tikslų, pažvelgti į gyvenimą kitomis akimis ir pamatyti, jog, įdedant daug pastangų, galima pasiekti rezultatų. Seniūnui norėčiau padėkoti už pasitikėjimą ir palaikymą. Tai pat norėčiau, jog visi apsidairytume aplinkui ir pastebėtume sunkiau gyvenančius, turinčius socialinę atskirtį, labiau visuomenės atsumtus žmones. Juk mes visi - tai didelė šeima, kurioje galime ugdyti pilnaverčius žmones. Ištieskime pagalbos ranką, padėkime parklupusiems atsikelti.

Danguolė Grabauskienė

Užgavėnėms praėjus

Pūga nesutrukdė tauragniškiam vasario 21 dieną gana gausiai susirinkti palydėti žiemos, pabūti kartu. Bet noriu parašyti ne tiek apie pačią

šventę, kiek pasidžiaugti mūsų bendruomenės žmonėmis, kad kiekvieną kartą, kai organizuoju kokį renginį, randu pagalbininkų ir bendraminčių.

Taip buvo ir ruošiantis Užgavėnėms. Sulipdyti kokį scenarijų tai dar ne viskas, juk reikia, kad jį kas išpildytų. Tokių žmonių atsirado ne vienas. Matėme puikias energingas vedėjas – Raganą – Valdą Žebelienę ir Čigonę – Giedrę Tubelienę. Išpūdingai atrodė ir vaidino Lašininis su Kanapiniu – Vidas Juknevičius ir Linas Danauskas. Iš „Rusijos“ atvyko su „liekarstvom“ nuo visų ligų Daktaras – Ramūnas Tumėnas. O kur dar pulkas mokinukų ir darželinukų su savo mokytoja Aldona Tartiliene ir auklėtoja Aldona Budreikiene. Ir kaukių išradingumas, kai kurios rankų darbo, megztos, tikrai išskirtinės ir spalvingos. Matėsi, kad vaikai noriai ruošėsi, o jiems padėjo mamos ar mokytojos. Ir atėjo į šventę ne tuščių rankom, o atsinešė Gavėną, kuriam, kad ir labai gražus buvo (jį padarė Aldona Budreikiene), teko laužo liepsnose supleškėti... Kaip visada aktyvios buvo moterų ansamblio moterys, kurios ne tik kaukėms pasipuošė, bet Vilmai Valienei grojant užgavėnių dainas taip traukė, kad ir sniego į burnas prikrito...

Bene sunkiausias ir atsakingiausias darbas teko mūsų blynų kepėjoms – Gražinai Grašienei, Laimai Danauskienei (ji blynus kepė kaip tikra ragana – su kauke) ir Jolantai Gurkšnienei. Vėjas dūmus į akis nešė, skruostai nuo ugnies kaito, tačiau moterys ištvermingai blynus kepė ir daugiau nė pusšimtį žmonių sugebėjo pavalgydinti.

Nuotraukose: Užgavėnių akimirkos

O blynai kiekvienos gospadinės vis kitokie buvo, burnoj tiesiog tirpo.

Ačiū ir visiems kitiems vyrams ir moterims: kas malkų laužui parūpino ir kas jį sukrovė, kas pasirūpino, kad blynus būtų kur kepti, kas gardžios uogienės atnešė ar kiaušinių naminių, kad blynai skanesni būtų... Tų smulkmenų daug, visų ir nesuminėsiu, bet juk iš smulkmenų viskas ir susideda. O kad galime dar kokiam renginiui ir litą kitą skirti, dėkoti turime patys sau – juk tai iš bendruomenės surenkamo nario mokesčio ar skirtų 2 procentų pajamų mokesčio sumos.

Užgavėnių dieną gražiai užbaigė vakare kultūros centre įvykęs Vytauto Šiškauskio koncertas, kurį tauragniškiams dovanojo seimo narė Milda Petrauskienė. Ji ir kalbėjo koncerto pradžioje, taip pat meras Alvydas Katinas, Utenos savivaldybės tarybos narys Darius Šinkūnas. Įsiminė mero pasakyta mintis, kad labai svarbu išvartyti žiemą iš savo širdžių, tarpusavio santykių. O koncerte tikrai buvo šilta nuo skambių dainų, puikios dainininko nuotaikos, kuria jis užkrėtė ir susirinkusius. Belieka tikėtis, kad pavasarį tauragniškiečiai sutiksime gerai nusiteikę, kad mūsų visų namus aplenks dideli rūpesčiai ar nelaimės.

Aktualijos

Siūlykime kandidatus

TAURAGNŲ KRAŠTO GARBĖS PILIEČIO vardui. Primename (iš patvirtintų nuostatų), kad teisę siūlyti kandidatus Garbės piliečio vardui suteikti turi seniūnas, bendruomenės taryba, seniūnijoje veikiančios kitos asociacijos, bendruomenės, ne mažesnė kaip 10 asmenų grupė, juridiniai asmenys.

Siūlymai dėl Garbės piliečio vardo suteikimo pateikiami raštu Tauragnų garbės piliečio vardo suteikimo komisijai. Siūlant kandidatą pateikiama informacija apie kandidatą: trumpa siūlomo asmens biografija, asmens nuopelnų aprašymas, rekomendacija. Jei siūlymas kolektyvinis, prie kitų dokumentų pridedamas susirinkimo (posėdžio) protokolas.

KOVO 16 – KNYGNEŠIO DIENA

(informacija iš interneto)

Tauragnų krašte (Taurapilio kaime) gimė knygnešys Mataušas Balčiūnas-Medinis (1855–1927) Jis pradėjo platinti knygas nuo 1888 m. ligi spaudos atgavimo, iš pradžių pėsčias nukeliaudavęs į Tilžę, paskui vežęs arkliu, pardavinėjęs spaudą labai plačiai -- pradedant Kurkliais, Salaku, baigiant Adutiškiu, Mogiliovu. Paragintas Tauragnų kunigo M. Šaikūno, jis išsikėlė su juo ir seserimis „į Pajūrę“ ir, pasidirbęs kelerias roges, kelis vežimus, prisipirkęs knygų, gabeno jas į gimtąsias vietas. Iš jo spaudą imdavęs kryždirbys Antanas Deveikis, Liudas Kuliešius, abu gyvenę lūšnelėje Kuktiškėse, vyžuoniškis A.Radzevičius. Trejetą vežimų jis pristatęs į Mogiliovą, kur buvo išvežtų tauragnišklių, užpalėnų, anykštėnų. Medinis buvęs aukšto ūgio, su ilgais trinyčiais, ant kurių buvę prisiūta daugybė kišenių spaudai, o virš trinyčių vilkėdavęs ilgą juodą sėrmėgą. Sakydavęs, kad spaudą slepiąs ant piliakalnių, kur „vaidenasi“, kur paaugliai nesitrainioja.

Mūsų krašte buvo ir daugiau žymių knygnešių ir nemažai platintojų: Jonas Vaicekauskas iš Meldutiškio k., Vincas Strazdas, Silva Vaišnoras, Kazys Valys (iš Pilkėnių), tauragniškiai Karolis Gineitis, Vincas Grašis, Pranciškus Gudelis.

Kovo 19 dieną Tauragnų seniūnijoje bus renkamos didelių gabaritų atliekos - speciali UAB „Utenos komunalininkas“ mašina rinks nereikalingus baldus, elektros ir elektroninės įrangos atliekas (šaldytuvus, televizorius, virykles, skalbykles, kompiuterinę techniką, radijo aparatūrą, žaislus, elektros prietaisus ir kitus įrenginius), metalo laužą, polietileno atliekas, naudotas padangas be ratlankių (lengvųjų automobilių, motociklų ir dviračių), kriaukles, klozetus, kitą namuose susidariusią netinkamą buitinę techniką.

Didelių gabaritų atliekas reikia atnešti prie gatvės, jos turi būti nesumaišytos su komunalinėmis atliekomis.

Daugailių, Saldutiškio ir Tauragnų seniūnijų gyventojams elektros energijos tarifų lengvatos nebus taikomos

Utenos rajono savivaldybė gavo Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos raštą, kuriame atsakoma į Utenos rajono savivaldybės prašymą išnagrinėti, ar teisėtai panaikinta galiojusi 50 proc. elektros energijos tarifo lengvata Daugailių, Saldutiškio ir Tauragnų seniūnijų gyventojams.

Rašte aiškinama, kad elektros energijos tarifo lengvata taikoma Ignalinos, Zarasų rajonų ir Visagino miesto savivaldybių gyventojams, o Utenos rajono Daugailių, Saldutiškio ir Tauragnų seniūnijų teritorija nepriklauso Ignalinos atominės elektrinės (AE) regionui. Rašte taip pat pažymima, kad valstybės įmonė Ignalinos AE gamina elektros energiją ir tokiu būdu uždirbo pajamas, o elektros tarifo lengvata Ignalinos AE regiono ir aplinkinių teritorijų gyventojams buvo finansuojama iš Ignalinos AE lėšų. Šiuo metu dėl lengvatos taikymo negautos pajamos AB LESTO kompensuojamos iš Valstybės įmonės Ignalinos AE eksploatavimo nutraukimo fondo lėšų. Ignalinos AE nustojus gaminti elektros energiją, fondo lėšos nebepapildomos ir esant dabartiniam įsipareigojimų lygiui fondo lėšos baigsis 2013 metais.

Ministerijos atsakyme taip pat tvirtinama, kad sustabdžius Ignalinos AE, branduolinė sauga yra užtikrinama, įmonė turi teisės aktų nustatyta tvarka išduotas licencijas, o branduolinės saugos priežiūrą atlieka Valstybinė atominės elektrinės saugos inspekcija. Be to, sustabdžius elektrinę ir iškrovus dalį kuro iš reaktorių, žymiai sumažėja pavojingų incidentų galimybė, tad Utenos rajono savivaldybės gyventojams dėl darbų, vykdomų Ignalinos AE, pavojaus nėra.

Prasideda 2012 m. Utenos r. seniūnijų sporto žaidynės

Šachmatai - 03.17; 9 val. Utenos KKSC

Smiginis - 03.17; 9 val. Utenos KKSC

Šaškės - 03.24; 9 val. Daugiafunkc. sp. kompleksas

Stalo tenisas - 03.24; 13 val. Daugiafunkc. sp. kompleksas

Tinklinis - 03.31; 9 val. Utenos KKSC

Futbolo 5x5 - 04.21; 9 val. Daugiafunkc. sp. kompleksas

Krepšinis 3x3 - 05.05; 10 val. Daugiafunkc. sp. kompleksas

Seniūnijų varžybos - 05.05; 12 val. Daugiafunkc. sp. kompl.

SODININKO MĖNULIO SĖJOS KALENDORIUS 2012

Kai pavasaris ateis

2012 metai	Kovas	Balandis	Gegužė	Birželis	Liepa	Rugpjūtis	Rugsėjis
Tinkamos dienos daržovių sėjai, sodinimui, persodinimui	1; 3; 10; 16; 25; 29; 31	6; 9; 12; 16; 23; 24; 26; 27	8; 9; 10; 15; 19; 25; 29; 31	1; 6; 7; 11; 13; 21	22	12	19; 20; 22; 29
Tinkamos dienos prieskoninių augalų, žalumynų sėjai ir sodinimui	4; 7; 14; 24; 31	24	4; 6; 8; 29	13	22		22; 29
Tinkamos dienos gėlių, dekoratyvinių augalų sodinimui, persodinimui	5; 7; 9; 17; 26	4; 24; 25; 29	1; 4; 29; 30	1; 13			10; 17; 22; 29
Tinkamos dienos augalų tręšimui	11; 20; 25; 28	5; 8; 18; 28	1; 5; 10; 14	2; 16; 18; 26; 29	7; 8; 11; 14; 18; 22	4; 5; 8; 13; 14; 15; 22; 23	10; 24
Šios dienos nepalankios jokiems darbams sode, darže, gėlyne	8; 13; 21; 23	1; 2; 14; 19; 21	7; 16; 21	4; 12; 19; 24	4	17; 26; 31	1; 15; 27; 30

Kai pavasaris ateis,
Pirmos gėlės išsiskleis.
Tu pradžiuginsi mane
Su žibuoklių puokšte.

Saulė šilumą dalins,
Ji šypsotis mus mokins.
Pažiūrėsim viens į kitą –
Viskas tuo ir pasakyta.

Mūsų širdys suspurdės,
Virpuliukai kūnu bėgs.
Tai pavasario dėka
Kažkas daros, nors tu ką!

Ir gerai, kai neramu,
Kai myli dar su kaupu.
Tau širdy juk ne ruduo,
O pavasario mėnuo.

Kai pavasaris ateis,
Viskas, viskas pasikeis,
Nes nubus ne tik gamta,
Bet ir meilė užburta.

Tad mylėkime visi,
Jaunesni ir senesni.
Šitas jausmas nuostabau,
O pavasaris greit bus!

Žymesnės kovo mėn datos

4 d. - Šv. Kazimieras, Kovarnių diena.

8 d. - Tarptautinė moters diena.

10 d. - 40 paukščių diena.

11 d. - Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena.

16 d. - Knygnešio diena.

19 d. - Šv. Juozapas, Pempės šventė

20 d. - Pavasario lygiadienis.
Kasmet apie kovo 20 d. visuose Žemės rutulio kampeliuose dienos ir nakties ilgumas tampa vienodas. Tai astronominio pavasario pradžia, nes nuo šio meto dienos trukmė tampa ilgesnė už nakties trukmę ir vis ilgėja iki Joninių.

20 d. - Žemės diena.

25 d. - Gandro diena.

27 d. - Tarptautinė teatro diena.

28 d. - Verbų sekmadienis.

A + A *Seniūnijoje vasario mėnesį mirė*
PETRAS RĖMEIKIS, Musteikių kaimas, 68 metų;
ONA STANISLOVAITIENĖ, Tauragnai, 87 metų;
BRONISLAVA ROŽIENĖ, Ryliškių kaimas, 85 metų;
Kovo mėnesį mirė
VYTAUTAS ŽILĖNAS, Vyžių kaimas, 82 metų;
ONA JAUNISKIENĖ, Tauragnai, 79 metų.
Užjaučiame artimuosius.

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Danguolės Grabauskienės,
Bronės Juknevičienės, Žymanto Trimonio.

Redagavo ir maketavo Danguolė Grabauskienė.
Spausdino Utenos spaustuvė.

